

מורשת נא (תש"ד)

פרק יא, יב כט - לו.

א. סוסוקים א - ג. רביים פן הפטריים סוברים טסוקים אלה הם 'כמאפר' פטוזו.
גט את דעתם!

ב. שאלת הכלים. עיין חפסוקים הבאים:
ב' כב'... ויטולו אשש מטכנתה ומגרת ביתה כל' כספ'...
יא' ב'... ויטולו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כל' כספ'...
יב' לא... ויטולו מצראים כל' כספ' וכלי זחב...
1. כיزاد מיסב ראב"ע ג' ב' ד"ה ושאלת אם חסתייה חביב זכ' ושאלת אם
ונכין יא' ויטולו איש...

2. עיון רשב"מ ג' ב' ב' ד"ה ויטולו
יב' לו' " נתן את חן העם; יב' לו' ד"ה ויטואילום.

טהר "שלאת האפקודים" טעליה עונה רשב"ם?
טהר השם של שאלת האפקודים? עיין טמות כב' זט' !!
טמו אל א' א' כ' זט' !!

3. מהי תחובת ראב"ע ג' כב' ד"ה ומברת בפתחה לטלה חניל?

4. חידושים לך עוד תשובות אחרות לטלה זו?
(חיוון גם את דברי הגם סחדרין ז' א':
... שובם עם אתה באן בנו מגדירים לדון עם ייחיאל למני אלכסנדרו...
טוקידזון. אמרו לו: חורי הוא אוטר (יב' לו) וזה נתן את חן העם בעיניו
אזרום-ויטואילום" - נתנו לנו כסף וזהב צנסלטם אמרנו. אמר וביתה בז'
סוטיסא לחכמים: "נתנו לי רשות ואלך ואדרון עמהם לפניהם אלכסנדרו.
אם עגצחווגי - אמרו: הדירן שכנו נחחות; ואם אני אנדח אוורט - אמר
לחתם: תורת סיטה רבינו נצחכם, נתנו לו רשות והלך ודין עתחים. אמר
לחתם: מהיכן אתם מביאים ראייה? אמרו לו: מן התורה, שב' (יב' זט'): וטוטב בז'
אנ' לא אביאו לכם דאית אלא מן התורה, שב' (יב' זט'): וטוטב בז'
ישראל אשר ישבו בטזרים שלשים שנה וארבע שנים ואות שתה. נתנו לי שכר
עכודת של שטים ובאו שיעבדתם בטזרים... אמר לחם אלכסנדרו סוקידון:
החוירנו לך תחובתך אמרו לו: "תנה לנו זמן ז' ימיסין" נתן להם זמן,
בדקו ולא מצאו תחובתך;

5. יב' לו' וינצלו את פזריהם. א' חנואה בחזי בסוק זט?
שתי תשובות בתקנות עיי' הפטרים לחלה זו, גט את שתיקתו!

6. רשב"ן יא' ג' ד"ה ויתן ח' את חן העם.
במה גותה הרמב"ן פן הפטרו הרביל ומזה נימוקו?

аг. אסור את התורת טה (יא' ד' - ה') לשפרה הטעמה יב' בט' - ל' וגוט לבאר את
הכבדים שביניהם.

יב

כט בחד' היללה
ח' עד בכור הפטחה...
ל' ויקם פרעה... וכל עבדיו.

יא

1) ז' כחות הלילה
2) ח' עד בכור הפטחה...
3) ח' וירדו כל עבדיך...

ל. שאלות ודיוקנים ברש"י:

1) יא ב' ד"ה דבר נא

מה קח לרש"י בטעומם זה? והרוי שلت "נא" לא
חווכדה כאן לרשותה ולמתה שרטת רך כאן.

(בטעומות אחרים - דרך מטל - בראותם כ' ל' ל')
כ' ג' כ' יט', כ' כ' א' - אין רצ'י טטר
טלחה זו כלל).

מה דרך ייח בדרכי חסתיי חכמים:
אין ג' האמור כאן אלא לחון בקשת".

מה קשת לו? הסבר את הרעיון הכלול בדבריו.

מה ראה דרך להוציא את הטלים "עם כל העם?"

חשרה לדבריו ורב"ע ד"ה כי אין בית

הכבד העקלוני ביג' יהפ"ז;

(חקרו דברי ראב"ע ז' ז' ד"ה ויעתת ח');

בפדר עז' כ' ב' ד"ה זה עתר פטמים - לעותם

דברי ר' חי' יט').

2x) ח' ד"ה זכל בכור בשפט

3) א' " ואחרי כן אזה

4x) יב' לו' ד"ה כי אין בית